

GELECEĞE DAİR MÜJDELİ SÖZLER

Eûzübillâhimineşşeytânirracim

Bismillâhirrahmânirrahîm.

el-Hamdü lillâhi Rabbi'l-âlemîn. Hamden kesiran tayyiben mubareken fihi alâ külli hâlin ve-fî külli hîn. Ve's-salâtu ve's-selâmu alâ seyyidinâ Muhammedin ve alâ âlihî ve sahibihî ve men tebiahû bi-ihsânin ecmaîn et-tayyibîn et-tâhirîn.

a. Sasanilerin ve Bizansın Diyarı Sizin Olacak

Emmâ ba'd:

Fe-kâle Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem:

وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، لَتُفْتَحَنَّ عَلَيْكُمْ فَارِسُ وَالرُّومُ،
وَلَتَصُبَّنَّ عَلَيْكُمْ الدُّنْيَا صَبًّا، وَلَيَكْثُرَنَّ عَلَيْكُمْ الْخُبْرُ
وَاللَّحْمُ، حَتَّى لَا يُذَكَّرَ عَلَى كَثِيرٍ مِنْهُ اسْمُ اللَّهِ
تَعَالَى

Vellezî nefsi bi-yedihî le-tüftehanne aleyküm fârisü ve'r-rûmu ve le-tesubbenne aleykümü'd-dünyâ subbâ ve le-yeksürenne

*aleykümü'l-hubzu ve'l-lahmü hattâ lâ yüzke-
ra alâ kesîrin minhu ismullâhi teâlâ.*

Abdullah b. Bisur *radıyallahu anh'*ten bu hadîs-i şerîf.

Peygamber Efendimiz yeminle başlıyor sözüne:

Vellezî nefsi bi-yedihî. “Canım elinde olana and olsun, yemin olsun ki...”

Benim hayatım, yaşamım -senin, herkesin- kimin elinde?

Allah'ın.

“Allah'a yemin olsun ki!” diyebilirdi dümdüz. Ama böyle söylüyor: “Hayatım, canım elinde olan Allah'a yemin olsun ki!”

Hepimize hayatı Allah veriyor, sonra da alacak. Sonra da hepimiz O'nun huzuruna varacağız. Sonra da hepimiz orada sorgu sual, hesap, ondan sonra amellerin ölçülmesi tartılması işlemleri ile karşılaşacağız. Cenâb-ı Hak bazı bahtiyar kulları hesapsız cennete sokacak, bazıları hafif bir hesaba tâbi olacaklar, bazıları hesapta çok ziyan etmiş bir vaziyette çıkacaklar, bazıları da doğrudan doğruya cehenneme gidecekler.

Allahu Teâlâ hazretleri bizi rahmetine erenlerden, cennetine girenlerden eylesin.

Canımız O'nun elinde. Binâenaleyh, sözümüzü düşünerek taşınarak söylemeli. Allah'ın huzuruna çıkacağımızı unutmamalıyız. Hayatımızın O'nun tarafından verildiğini bilmeliyiz. Ben bu yeminden, bu yeminin şeklinden o şeyi hissediyorum. "Hayatım elinde olan, hayatı bana veren, alacak olan Allah'a yemin olsun ki..." diye yemin ediyor.

Sonra buyuruyor ki;

Vellezî nefsi bi-yedihî le-tüftehanne aleyküm fârisü ve'r-rûmu. "Size Persler'in diyarı, yani İran, Sasanîler'in ülkesi..."*Ve'r-Rûmu.* "Bizanslılar'ın diyarı, yani Anadolu, Rumeli, Ortadoğu açılacak. Allah tarafından fetholunacak, açılacak, siz oralara sahip olacaksınız."

Ne zaman söylüyor bunu Peygamber Efendimiz?

Bu işler hiç ortada yokken, müslümancıklar zulüm altındayken, fakr ü zaruret içindeyken, yoksulluk çekerken... "Korkmayın, yılmayın, sabredin; bir gün gelecek, işler deği-

şecek!” diye o zamandan bildiriyor. Olmadan... Hatta müslümanların bazıları böyle bu müjdelerini duyunca bazı kafirler, münafıklar; “Şunlara bak, neler ümit ediyorlar...” demişler. “Kureyşliler gelecek, bunları kesecek, yeryüzünde namları şanları kalmayacak. Hâlâ nelerden bahsediyorlar...” demişler. Ama Peygamber Efendimiz bunları en ümitsiz zamanda, yani Kureyşli ordusunun geldiği, Medine’yi muhasara ettiği ve Medineliler’in de hendek kazıp müdafaa pozisyonu aldıkları sırada Efendimiz bunu söylüyor.

Evet, dedikleri aynen çıktı. Çünkü o hak Peygamber’dir, Allah’ın en sevgili kuludur. Konuştuğu boşuna değildir, Allah’ın bildirme-siyledir. Bir insan istikbalde yarın başına ne geleceğini bilmez; ama Allah bildirirse işte böyle söyler. Peygamber Efendimiz de buyuruyor. Bugün size birisi dese ki; “Hem Rusyayı alacaksınız, Kafkaslar kurtulacak. Ne Kafkaslar’ı, Kırım da kurtulacak. Balkanlar da kurtulacak. Hem tüm Rusya’yı alacaksınız hem de Amerika’yı alacaksınız.” dese ne dersiniz? Veya başkaları ne der?

“Aman aman, amma büyük laflar ha... Amerika süper devlet, Rusya süper devlet; nasıl mümkün olur?” der.

Anlayasınız diye söylüyorum. O zamanın iki tane en büyük devleti dünya ülkelerinde; birisi Sasanî imparatorluğu. Hatta merkezi Irak'ta; hem İran'a hâkim hem Suriye'ye hâkim hem Arabistan'a hâkim; her taraf emri altında. Hem de Anadolu'nun büyük bir kısmına hâkim. Bizans'ı sıkıştırıyor. Anadolu da öyle. Bizans, o da büyük bir devlet. İstanbul, Anadolu'nun bir kısmı, Balkanlar, Adalar vs. vs. oralara hakim.

b. Dünyalık Üstünüze Yağacak

Peygamber Efendimiz;“Onlar fetholunacak...” diyor.

Ve le-tesubbenne aleykümü'd-dünyâ subbâ. “Dünyalık...”

Dünyalık ne demek.

Yiyecek, içecek, mal, mülk, giyecek, para, servet, altın, gümüş...

“Üzerinize bardaktan, kovadan boşanır gibi dökülecek...”

Şaldır şaldır dökülecek.

“O kadar dünyalığa gark olacaksınız. Üstünüze yağacak.”

“Hem İran imparatorluğunun hem Rum imparatorluğunun toprakları elinize geçecek. Hem de dünyalık mal, mülk üstünüze böyle dökülecek de dökülecek, yağacak.”

Ve le-yeksürenne aleykümü'l-hubzu ve'l-lahmü. “Ekmeğiniz, etiniz öyle arttırılacak ki... Sizin üzerinize Allah öyle bol verecek...”

O zaman bu sözleri dinlediği sırada nasıldılar?

Aç, fakir...

Geçen gün tefsir kitabında okudum: yedi gün orucu peş peşe tutanlar var. Yedi gün ismini hatırıma tutayım diye, bir daha bakayım diye düşündüm; ama bakamadım. Yedi gün... Peygamber Efendimiz orucun iftarını çabuk yapmayı tavsiye etmiş; “Oruç tuttunuz mu akşam güneş batar batmaz hemen iftarı yapın. Sahur da yapın.” diye tavsiye etmiş. Ama kendisi bazen hiçbir şey yemeden bir günün orucunu ertesi günün orucuna da bağlamış.

“Sen yapıyorsun, yâ Resûlallah?”

Demiş ki;

“Siz benim gibi değilsiniz. Cenâb-ı Hak beni mânevî bakımdan kuvvetlendiriyor, takviye ediyor, nimetlendiriyor, gıdalandırıyor.”

Bir oruç tutmaya başlamış, oruç tutmaya mâni bir gün gelmiş de ondan kesmiş. “Eğer bugün gelmeseydi daha da devam edecektim.” buyurmuş. Hiç yemeden, içmeden...

Tabii yiyecek bulamıyorlardı. Giyecek, örtünecek [elbise] bulamıyorlardı. Bunların misallerini çok konuştuk, burada çok anlattım size. Mesela sahabeden birisi sabah namazını kılıyordu, hemen gidiyordu. Birisi dedi ki;

“Ya mübarek, burası Peygamber Efendimiz’in mescidi. Niye çabuk gidiyorsun? Otur biraz. Bak ibadet et, sevap kazan.”

Dedi ki;

“Evde bir tek örtü var; ben ona sarınıyorum, geliyorum burada namaz kılıyorum, hemen buradan namaz kılınca koşuyorum, gidiyorum ki hanım da bürünsün de namazı kılabilsin.”

İki tane örtüleri yok. Ne yaparlarmış?

Hayvan derilerini kestikleri zaman postları bürünürlermiş. Yağmur yağdığı zaman mescidin içi o koyunların üstlerine yağdığı için, ıslandığı için ağıl gibi kokarmış.

Neden?

Çünkü böyle ceket yok, öyle gömlek yok. Benimki gibi hâlis pamuklu yok.

Ne var?

Giyecek bir şeyleri yok. Kumaş yok, nadir. Pamuk yok, çok nadir. Böyle yiyecek yok.

“Yarım hurmayla bile sadaka verin, kendinizi azaptan, cehennem azabından koruyun.” diyor. Yarım hurma verilir mi? “Al amca, al kardeşim, sana yarım hurma.” “Yahu insan hiç olmazsa madem veriyorsun, bir avuç ver!” der. Ne bir avucu?!

Hz. Ali Efendimiz ihtiyar bir kadının tarlasında çalışmış çalışmış, ne yapmış?

Her kova için bir hurma, her kova için bir hurma... Hurmaları avuçlamış, getirmiş, Peygamber Efendimiz’e sunmuş. Yiyecek yok. O günkü kazancından Efendimiz’e getirmiş, sunmuş da büyük ikrâm!

Peygamber Efendimiz eve gelirmiş;

“Yiyecek bir şey var mı?”

“Yok.”

“Ben de zaten oruç tutmayı aklımdan geçiriyordum, oruca niyetlenivereyim.” dermiş.

Üç ay ocağın tütmediği söyleniyor. Yani yemek pişmiyor.

“Evde bir şey var mı?” dediği zaman;

“Var, yâ Resûlallah.”

“Ne var?”

“Yarım kase süt var.”

“Verin bakalım...”

Hüp hüp hüp, o kadar.

Sütü biz şimdi gıdadan sayıyor muyuz ki?

Onu sadece kahvenin içine katıyoruz, yataarken içiyoruz. Ekmeği [gıdadan] saymıyoruz. Ekmek var ama hanım; “Evde yiyecek yok.” diyor. Ekmek yok mu, var. Tuz yok mu, var. Zeytin yok mu, var. “Yemek yok.” diyor, “Evde bir şey yok.” diyor. Öyle alışmışız, ne kadar alışmışız...

O devirde tabii yiyecek de yok, giyecek de yok, su da sıkıntıda...

Yahudinin birisi kuyusundan suyu parayla verirmiş, kova ile çektiği zaman... Su da o kadar bol değil. Hz. Osman *radiyallahu anh* demiş ki;

“Sat kuyuyu.”

Hz. Osman zengin, varlıklı insan. Yüz develik kervanının hepsini bağışlayıveren insan. Orduyu takviyelendiren, techizatlandırıveren insan. Zengin.

“Sat bana.” demiş.

Yahudi demiş ki;

“Satmam.”

Çünkü gelir geliyor. Müslümanlara suyu satıyor, kendisine gelir geliyor. Su bol değil.

“Yarısını sat.” demiş.

Çok paraya; “Yarısını sat...” Adamın işine gelmiş. Yarısı yine bunun olacak. Yarısını satmış, razı olmuş. Hz. Osman da bol para vermiş, yarısını almış. Yarım kuyudan ne iş çıkar? Nasıl böyle bölüşeceğiz?

Demiş ki;

“Kuyu bir gün senin olsun, bir gün benim.” böyle.

Tamam, anlaşmışlar. Hz. Osman kendisinin olduğu zaman açıyormuş önünü, ahâli geliyormuş, dolduruyormuş kap kaçak, tulum nesi varsa... Tabii o zaman suyu koydukları şeyden birisi ne?

Testi değil, tulum. Ağzını bağlıyor, içine suyu dolduruyor, devenin üstüne ağzı bağlı tulum akıyor. Orada öyle.

Ertesi gün sabrederlermiş, nasılsa bir gün sonra yine Hz. Osman'ın zamanı olacak diye. Yahudinin bütün geliri kesilmiş. Sonra tamamını satmış. O kuyu öyle müslümanlara vakfetmiş. Eris kuyusu... Mübarek çok sevaplar kazanmış.

Demek istediğim, çok mahrumatlar çekiyordu o zaman. Diyor ki Peygamber Efendimiz;

“Hem İran imparatorluğu elinize geçecek hem Bizans imparatorluğu elinize geçecek. Dünyalık, mal, mülk, para, varlık üstünüze dökülecek. O kadar dökülecek, yani çok olacak. Ve ekmeğiniz, etiniz çok olacak.”

Ve le-yeksürenne. “Öyle çok...” *Aleykü-mü’l-hubzu ve’l-lahmü.* *Hubz*, “ekmek” demek. *Lahm* da “et, etli ekmekli”. Bunlar en kıymetli gıda. Ekmek oldu mu yeterdi; ama bir de et oldu mu, yemeklerin seyyidi, en kıymetlisi, hükümdarı, -Türkçesi- kralı... Öyle derler ya; “yemeklerin kralı bu” diye. Çoğalacak.

Hattâ lâ yüzkerâ alâ kesîrin minhu is-mullâhi teâlâ. “Bu gelen nimetlerinin çoğunun üzerine besmele bile çekilmeyecek.”

Halbuki müslüman besmelesiz yer mi? Müslüman besmelesiz iş yapar mı, içer mi?

Ama o kadar çok olacak ki çoğunun yenilirken, içilirken besmelesi bile çekilmeyecek. O kadar bolluk olacak.

Evet, o kadar bolluklar oldu. Çünkü Peygamber Efendimiz hak Peygamber. Öyle ki o fukarâcık, örtünemeyen sahâbe-i kiram, her birisi her şehre vali oldu. Ama hâlini değiştirmede, mütevâzılığını, sade yaşayışını değiştirmede. Hz. Ömer halife-i rûy-i zemin oldu, hâlini değiştirmede. Katığını artırmadı, fazlasını gönderdi, yemedi. Böyle yaşadılar.

Bizim bir kırk defasında yedimiz yemekle bir ordu beslenir, onların zamanında... Bizim bir kişinin yediği orada onların 30 tanesine yeter. “Ha babam ye babam, de babam... Bir daha al. Bu güzel tarafından, bu iyi kızarmış. Bu ince, bu yağsız...” Onlar görmüyorlardı. “Bu haller olacak.” dedi, oldu. Vali oldular, komutan oldular, başkomutan oldular.

Abdullah b. Abbas, Peygamber Efendimiz’in Abbas isimli amcasının oğlu, bir yere vali oldu. Ebû Eyyûb el-Ensârî onu ziyarete gitti; “Bu Peygamber Efendimiz’in sülalesindedir, akrabasındandır, yeğenidir.” diye. Vali ona içindeki hizmetçileriyle, paralarıyla, pullarıyla, eşyasıyla, köleleriyle konak bağışladı. Çünkü çok savaşıyorlar, esir alıyorlar, köle oluyor. Köleleriyle, cıvıl cıvıl mallarıyla, ambarlarıyla, odalarıyla, eşyalarıyla konak bağışladı Ebû Eyyûb el-Ensârî hazretlerine... Bolluğa bak ki bağışı yapabiliyor. Sen duydun mu böyle eşyasıyla konak bağışlayan bir kimse?

Bağışlamış. O mübarek ne yapmış?

Köleleri âzat etmiş, malları kasatı etmiş, geçmiş gitmiş. Gönüllerinde dünya muhabbe-

ti, dünya malı, zenginlik arzusu yok. Cihat etmeye İstanbullar'a gelmiş de orada şehit olmuş. Hastalanmış, vefat etmiş. Savaş da olmamış ama savaş niyetiyle gittiği için o niyetine göre [ecir alıyor.]

Demiş ki;

“Ben öldüğüm zaman benim tabutumu alın. Beni tabutun içine koyun...”

Seril diyorlar onlar. “İskele” mi derler, ne derler? İki tarafından tutulan... Sedye sedye gibi tamam sedye. Onlar Serir diyor.

“Benim seririmi alın, düşmana hücum edin, düşmanın kalesine yaklaşabildiğiniz kadar yaklaşın yaklaşın... Artık o kadar daha öteye gidemiyorsunuz, tamam, beni oraya gömün.”

Onun için, vefat ettikten sonra vasiyetini yerine getirmişler. Almışlar mübareğin cenazesini, ileriye götürmüşler, oraya gömmüşler. Bizanslılar bakıyorlarmış;

“Ya siz orada ne yapıyorsunuz?”

Tercümanlı, birbirlerinin dillerini anlayan insanlar varmış.

“Ne yapıyorsunuz orada?”

Demişler ki;

“Bizim birçok hürmet ettiğimiz, Peygamber Efendimiz’i evinde misafir etmiş büyüğümüz vardı, vefat etti, onu gömüyoruz.”

“Yahu, kalenin burçlarında sizin hiç aklınız yok mu? Siz kalkıp gittiğiniz zaman biz onun mezarını çıkartırız, parça parça ederiz onu.”

Komutan demiş ki;

“Bu mezara bir dokunursanız, bu mezara bir zarar verildiği zaman Araplar’ın fethettiği şehirlerde buraya kadar ne kadar şehir varsa bir tek kilise bırakmam, hepsini yıkarım!”

Korkularından korumaya orayı almışlar. Korkularından, “Bir şey olur da bu adamlar dediklerini yapar...” diye, öyle durmuşlar.

Hâsılı, Peygamber Efendimiz böyle buyurmuş işte. Ama hafifçe bir [uyarı] var, değil mi?

“Mal o kadar çok olacak ki çoğunu yerken, içerken, kullanırken besmele bile çekilmeyecek. Ne kadar hayret edilecek şey!”

diye onu söylüyor. Sanki memnun olmamış gibi... O durumda tabii, Allah'ı zikretmeyince, besmele çekmeyince iyi olmuyor.

Demek ki biz ne yapacağız?

Allah'ın nimetlerine şükredeceğiz. Yerken besmele çekeceğiz. Dünya malına aldırmayacağız. Allah'ın rızasını kazanmaya dikkat edeceğiz. Başımıza musibet gelirse sabredeceğiz. Sevap kazanacağız. Kebaplar, dürümler, tatlılar, salatalar gelirse o zaman da şükredeceğiz. “Çok şükür yâ Rabbi! Elhamdülillah. Şu güneşe bak, şu çimene çayıra bak, şu nimetlere bak... Elhamdülillah!”

Para var. Vitrinde görüp de alamamak diye bir durum hiç gördünüz mü? Avusturalya'da böyle bir durum var mı?

Yok. Ama Türkiye'de ve bazı ülkelerde böyle lokantanın vitrinine bakarken açlıktan gözü kararıp bayılanları çok duymuşsunuzdur. Alacak parası yoktur ki onları alsın. Onun için, çarşıdan pazardan alınan şeyi bizimkiler filede taşımazlardı, görünmeyen zembillerde taşırldı ki başkası görüp de imrenmesin. Görünen meyvelerden konu komşuya ikrâm ederlerdi ki göz hakkı kalmasın. Pişen yemek-

lerden, “Komşuda güzel kebab pişiyor ya, aman aman, patlıcanın cızırtısına bak...” komşuya hemen götürürler.

Neden?

Kokusunu hemen duymuştur diye.

Onun için atasözü olmuş, ne diyor?

“Komşuda pişer, bize de düşer.”

Tekerleme. Çünkü komşu komşuya gönderiyor, göz hakkı olmasın diye.

Allahu Teâlâ hazretleri nimetlerine şükretmeyi, adını anarak güzelce nimetleri yemeyi nasip eylesin.

c. Emr-i Maruf Nehy-i Münker

İkinci hadîs-i şerîf:

وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، لَتَأْمُرَنَّ بِالْمَعْرُوفِ، وَلَتَنْهَوْنَ
عَنِ الْمُنْكَرِ، أَوْ لَيُوشِكَنَّ اللَّهُ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ
عِقَابًا مِنْ عِنْدِهِ، ثُمَّ لَتَدْعُوا عَنْهُ، فَلَا يَسْتَجِيبُ لَكُمْ.

*Vellezî nefsi bi-yedihî le-te'mürünne
bi'l-ma'rûfi ve le-tenhevünne ani'l-münkeri
ev le-yûşekenna'llâhu en yebase aleyküm*

ikâben min indihî sümme le-ted'û anhu fe-lâ yestecîbu leküm.

Burada bir yazılış hatası var gibi geliyor bana.

Tirmizî “hasen hadîs-i şerîf” demiş.

Ebû Huzeyfe *radıyallahu anh*'ten.

Peygamber Efendimiz diyor ki;

“Canım, hayatım elinde olan âlemlerin Rabbi Allah’a yemin olsun ki; ya iyiliği emreder, kötülüğü nehyedersiniz, emr-i mâruf nehy-i münker yaparsınız...”

Müslüman bunu yapacak, bu farz. Ne demek emr-i mâruf nehy-i münker yapmak?

Yanlış bir şey olduğu zaman; “Bunu yapmayın kardeşim.” diyeceğiz, engelleyeceğiz. İyi bir şeyde; “Kardeşim sen müslümansın, bak bu yaşa geldin, zenginsin, niye hacca gitmiyorsun?” Söyleyeceğiz. İyiliği emretmek, kötülüğü yasaklamak, bu vazifemiz.

“Sana ne ya, âlemin işine ne karışıyor-sun?”

Müslümanlık öyle değil. Müslümanlık'ta iyiliği emretmek var, kötülükten men etmek

var. Karışmamak yok. Müslüman karışır. “Çiğnerim, çiğnenirim, hakkı tutar kaldırıyorum.” diyor. “‘Aldırma’ deseler de aldırıyorum.” diyor. Kim?

Mehmet Akif Ersoy, rahmetli...

Çiğnerse de aferin, inatçıymış. Mütevâzıymış ama “Ben seni yenerim.” dedin mi, “Hadi bakalım!” dermiş. Pehlivanmış. Yani idmancıymış. İnatçıymış o konularda. “Ben senden ileriye taş atarım.” “Hadi bakalım!” Oralarda azimli... “Çiğnerim, çiğnenirim, hakkı tutar kaldırıyorum.” Aldırmazlık yapmak diyor.

Bugünkü müslümanların en büyük kusurları nedir?

Dünyanın her yerindeki müslümanların umumî hastalığı, bulaşmış, her tarafa yayılmış; aldırmamak.

Çeçenistan’da ne zulümler oluyor, miting bile yapmaz. Halbûki burada adamlar neler yapıyorlar, televizyona bakıyorum, yine yürüyüşler, bir şeyler vardı. Aborjinler de, “kadın hakları”, “çalınmış nesiller” bir şey-

ler... Adamlar hakkını almak için çalışıyorlar, gayret ediyorlar.

Biz de Őu Kudüs'ün resmini buraya niye koyuyoruz?

“Kudüs bizimdi. Niye aldınız?!” diyen yok.

Bizim değil miydi Kudüs?

Bizimdi. Bizim emrimizdeydi. PadiŐah Sultan Hamit zamanında bizim emrimizdeydi. Sultan Hamit'ten sonra gitti. Olan oldu, cihan harbinden sonra gitti.

“Kudüs bizimdir!” diyemiyor millet. De-dięi zaman da birileri tepelemeye kalkıyor. Ne kadar yanlıŐ bir tavır içine dűŐműŐ yaŐıyor-lar. Ama Őimdi burada bizim televizyonda TRT International'ı seyrediyorum, haberleri sabah gidince seyrediyorum. “AkŐam Őu vakit-te haber var mı?” diye seyrediyorum. Dımbır da dımbır, zımbır da zımbır, hop da hop, hop da hop; baŐka bir Őey yok! Hop da hoptan baŐka bir Őey yok! Falancanın Őarkısı, műzik pınarı [vs. vs...] O gűzelim televizyon, eęitim amaçlı ne iŐlere yarayacak televizyon eęlence [programı dolu...] DűŐnűyorum Őoyle; “Yâ

Rabbi, Őu televizyondaki yapılan, neŐredilen, görünen görüntülenen hangisine razısın? Cenâb-ı Hakk'ın rızasına hangisi uygun?"

Çok az. Türkiye müslüman. Türkiye'nin yüzde 99'u müslüman. Türkiye hiç kâfirlerden, gayrimüslimlerden, buradakilerden farkı yok. Buradakilerin televizyon kanalları ğreticilik bakımından biraz daha üstün gibi bizimkilerden... Bizimki tamamen dađıtmıŐ.

Allah ıslah etsin.

Ya emr-i mâruf yaparsınız, nehy-i münker yaparsınız veyahut da yapmazsanız muhtemel ki Allah kendisinin indinden, huzurundan size bir azap gönderir. Yani emr-i mâruf nehy-i münker yapmıyorsunuz diye cezaya çarpılırsınız, Allah bir ceza gönderir.

Smme le-ted' anhu fe-lâ yestecbu leküm. "Dua edersiniz; 'Aman yâ Rabbi! Bizi kurtar! Affet yâ Rabbi! Korum yâ Rabbi!' Duanızı kabul etmez."

Neden?

Emr-i mâruf nehy-i münker yapmadığınızdan sizi cezalandırıyor, cezanızı çekiyorsunuz. "Duanızı kabul eder miyim?"

İdam mahkûmunu sehpayaya getirmişler; “Son arzun nedir?” demişler. demiş ki; “İpi boynuma geçirmeyin, gıdıklanıyorum, koltuk altından geçirin.” demiş. Kabul olur mu? Cezayı yemiş, öyle saçma şey mi olur?

d. İyilikler Kalbi ve Yüzü Nurlandırır

Üçüncü hadîs-i şerîf:

Üç tane olsun diye bunu da okuyalım, biraz uzadı ama...

وَجَدْتُ الْحَسَنَةَ نُورًا فِي الْقَلْبِ، وَزَيْنًا فِي الْوَجْهِ،
وَقُوَّةً فِي الْعَمَلِ؛ وَوَجَدْتُ الْخَطِيئَةَ سَوَادًا فِي
الْقَلْبِ، وَشَيْنًا فِي الْوَجْهِ، وَوَهْنًا فِي الْعَمَلِ.

Vecedtü'l-hasenete nûran fi'l-kalbi ve zeynen fi'l-vechi ve kuvveten fi'l-ameli ve vecedtü'l-hatîete sevâden fi'l-kalbi ve şeynen fi'l-vechi ve vehnen fi'l-ameli.

Enes *radiyallahu anh'ten* bir hadîs-i şerîf.

Diyor ki Peygamber Efendimiz;

“ Müşahede ettim ve gördüm ki, anladım ki *hasene*, iyilik yapmak...” *Nûran fi'l-kalbi*. “Kalpte -yani gönülde- nur oluyor.”

İyilik yaptı mı kalp nurlanıyor.

“Gördüm ki iyilik yapmak kalbi nur yapıyor, nurlandırıyor, içi pırıl pırıl aydınlanıyor, karanlık kalmıyor, kasvet kalmıyor.” Kalpte nur...

Ve zeynen fi'l-vechi. “Yüzde güzellik, ziynet oluyor.”

Adamın yüzüne bakıyorsun; Allah Allah, ne mübarek adam ya, nur saçıyor etrafa...

Neden?

İyilik yapa yapa yüzde bir güzelleşme oluyor. Süs, ziynet oluyor.

Ve kuvveten fi'l-ameli. “Ve iyi işler yapmakta da bir azim ve kuvvet meydana geliyor.”

“İnşaallah şunu da yapayım, bunu da yapayım...” diye sevaplı işlere arzu ve kuvvet meydana geliyor. Buna mukabil;

Ve vecedtü'l-hatîete. İşlenen hata, günah ne yapıyor?

“Onu da gördüm ki...”

Sevâden fi'l-kalbi. “Kalbi karartıyor, kalpte karalık meydana getiriyor.”

Gönlü daralıyor, kararıyor. Hayat öyle bir tatsızlaşıyor. İntihar edenler niye tatlı canına kıyıyor?

İçi kararıyor da ondan. Hayattan bir zevk almıyor da ondan. Günah içini karartıyor, iç karalığı yapıyor, bir.

Ve şeynen fi'l-vechi. “Yüzü de çirkinleştiriyor.”

Herife bir bakıyorsun; adam haydut, yüzünden belli, canavar gibi... Yüzüne bakınca tüylerin diken diken oluyor. insan Mafya reisi, belli.

Neden?

Gözleri kan çanağı gibi vs. vs... İçkiden, kumardan, günahtan yüzünde günahın izi, emâresi beliriyor, iki.

Kalbi kara oluyor. Yüzü çirkin, korkunç, sevimsiz, ürpertici oluyor.

Ve vehnen fi'l-ameli. “İyi iş yapmaya da isteksizlik meydana geliyor.”

“Sabah namazına gel.”

“Gelemiyorum. Kıpırdayamıyorum.”

Neden?

Günah kuvvetini iyilik yapma kabiliyetini kırdı. Günah insanın iyilik yapma, ibadet etme şevkini kırıyor. Sevap arttırıyor. Arttırdıkça daha çok sevap işliyor işliyor, cenneti buluyor. Günah işledikçe de güzel şeyleri yapma arzusu azalıyor, günahları işliyor işliyor, cezayı buluyor.

Allahu Teâlâ hazretleri bizi uyanık müslüman eylesin. Haramlardan, günahlardan uzak yaşamayı nasip eylesin. Sevdiği kul eylesin. Cennetiyle cemâliyle müşerref eylesin. İki cihan saadetine nâil eylesin.

el-Fâtıha!

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN
15 Cemâziye'l-Âhir 1421 / 15.09.2000

[Bütün HADİS DERSLERİ'ne PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

